

Kirstine Skoumands

Kjøbenhavnsmindet

1885-1905

skrevet september 1969

Skannet af Troels Holm efter duplikeret udgave

aug. 2015

1.
Maren Kirstine Skovmand, f. Troelsen,
født i Ahlefeldtsgade - ved Præstesparken
12. Februar 1885.

Min Far, Knud Troelsen var fra Faurholdt
v. Skast.

Min Mor, Elisabeth Troelsen, født Jensen, var
fra Skov, begge fra Herningegnen.

Senere boede vi: Istedgade, Bille Brahevej
og Griffenfeldtsgade 28.

Der havde vi først en Butik med 2 Værelser,
men flyttede senere til Hjørnebutikken
ved Vævergade. Der var en stejl Trappe op
til 1. Sals Lejligheden, Hjørnelejligheden.

Far havde hidtil haft Plads paa Grosserer
P.F. Nielsens Trikotage-Lager i Nørregade.

Men inden Far og Mor blev gift havde
Far gaaet med Uldpækken paa Ryggen i Norge
helt mod Nord.

Mor havde immens siddet i Skov med
deres lille Datter Jensine, født 1879.

2.
Nej, Jimne var nok mest hos sin Mormor,
da Mor rejste rundt paa de store Gaarde
og var vel ansat som dygtig Lyrerke.

I 1884 kom Far hjem fra Norge og fik
Mor over til København. De blev viede
i Frue Kirke 2. Marts 1884. Vi har et
smukt Billede i Kabinetsstørrelse, hvor
de staar Arm i Arm.

I Griffenfeldtsgade er een af mine første
Erindringer fra jeg var Bnebarn.

Mor vaskede Gulv i Butikken, tidlige
paa Dagen. Jeg fik saa Lov at sidde ude
paa Stentrappen. - Da kom der en lille
Pige, og hun vilde gerne lege med mig,
naar jeg vilde gaa med hende hjem -
Jeg fulgte med hende hen om det første
Hjørne, Jørnegade, op ad mange Trapper.
Hendes Bedstemor lukkede op, men
truede ad os, og vi ud i deres Gaard.
Der maa jeg ha' været i mange Timer,

for da jeg kom hjem, ind i Butikken med Bukserne ned om Helene - og jeg kunde lugte Fisk, raabte jeg glædesstraalende: "Aah, saa skal vi ha' 'Bukser!' [Forskerogr].

"Jeg skal gi' dig Bukser!" raabte Mor vredt, og tog mig ind i Nøsttekammeret ved Siden af Køkkenet og gav mig nogle ordentlige Smæk. - Naar jeg husker det saa levende, er det nok fordi det er eneste Gang - jeg kan huske - at jeg har faaet Skænd eller Sl. Mor havde nok været meget bange, havde lukket Butikken og var gaaet til Politistationen. (Se Siden!)

Ved denne Tid kom min Tusine Anna i Huset hos os, hende elskede jeg. Far og Mor lejede et Værelse paa 1. Sal, der sov jeg hos hende.

Paa min 5 Aars Fødselsdag havde jeg Præsep af 3 Tusinor. Vi sad og sang mange

Jeg har en anden lille Erindring fra mine første Aar: Min Far havde ledt et meget stort og etah det med i mine Spørgsaaer om de dygtige og om et stikke Bepoort med di. Or saa tog far mig hen til Sørborgsgaarden, ligesom det skete og brød mig rundt fra dem der, eller rettere: skubte mig frem!

Lange ved Vinduet i Lovværelset. Da blev jeg kaldt ind i Butikken - og der kom sandelig deres Far, min Onkel - som havde Fødselsdag samme Dag som jeg - med en stor Gæk paa Nækken. Han lukkede den op paa Disken - og der kom en stor Dukkestue, som han selv havde lavet til mig. Der var "Slo"-møbler i den.

Hvornaar min Søster Linne kom over til os, ved jeg ikke. Men jeg husker, at hun i vort første Hjem i Griffenfeldtsgade legede med mig. Hun var kommen op af Sengen efter Difteritis, men hun skulde blive i Værelset; saa satte hun et Bord hen i Døraabningen og lod mig i Lotteri vinde mange Gevinster, herne Papirting, hun selv havde lavet - Nu var vi saa 2 Søskende. Jeg mærkede hvor godt det var.

Efter mig var der 6 Børnefødsler, de 2 døde som helt smaa.

1889, 20. December meldtes: En Søn!
Far var lykkelig! Hvordan skulde han
finde et Navn, der var godt nok! Far købte
en Navnebog for at finde det allerbedste.

Det blev Cinar!

Cinar Faurholdt Troelsen.

Aaret efter: Nytaarsdag, 1891 - kom

Ingeborg Laura Troelsen.

2 Aar efter: 4 Februar 1893

Knud Hskov Troelsen.

3 Aar efter: 17. Marts 1896

Rosa Elisabeth Troelsen.

1890 opgav Far sin Plads i Nørregade hos
P. F. Nielsen og havde store Planer.

Vi var nu flyttet ind i Hjornebutikken
og fik en større Lejlighed ovenpaa, 4. Værelser.

Vi gik op ad "Butikstrappen" til Tilskeererstuen.

Vi kaldte den "Klippestuen". Der raadede Mor.

Ved Siden af var Fars Kontor med Fars Skrivebord

og et Bord til Pakning af de mange
færdigsyede Væren, som nu blev sendt ud
til Butikker og Engros-Lagre. Vi havde Kælders
"Bydreng" - Til Hjornestuen fik vi røde Pyses
Møbler til min lille Søster Ingeborgs Barmendaab.

Min Far havde som Barn i Høst Skole
haft en morsom og god Lærer Lystlund -
(paa Jydsk udtaltes det: Løstliim) - Han tog
sig særligt af Far og fik lært ham bl. a.
lidt Tysk.

Nu kom dette Far tilgode. Han satte sig
i Forbindelse med en Naalefabrik i Ebingen,
Solingen i Syd-Tyskland. Han havde set, hvor
vanskeligt det var at skaffe Strikkenaalet
til alle de forskellige Strikemaskiner, der var
kommet i Gang. Far fik Emeret paa at levere
disse Naale i Danmark. Men han leverede
ogsaa til Norge og Sverige. Vi fik sendt et
vældig stort og smukt Skilderi med de
Hundreder af Naale, heftet symmetrisk

til en sort Fløjls Bund. Det kom paa Udstillingen i Kalmø i 1896, hvor Far og Mor ogsaa udstillede Figurer paa en mægtig Montre: en Herre og en Dame, begge i færd konfektionsyede Jerseydragter af Stof, som fremstilledes paa vore Rundvæve. Far mente, at Jersey havde en stor Fremtid for sig. Deri havde han Ret, men han oplevede det ikke.

Jeg husker det som en festlig Oplevelse, at den tyske Naalefabrikants Søn: Gros to Gange kom paa hyggeligt Besøg hos os.

I Hjemmet maatte der udvides mere. Korridor væggen til den anden Lejlighed blev brudt igennem. Vores „fine“ Stue, Spisestue og Sovestue havde vi da der, og vi fik et Emil Selumb-Klavert, navnlig til Sinne, som allerede da var flink til Klaverspil.

Saa blev der i Hjornestuen sat 3 Rundvæve op med Flaandtag, en Mand til hver Væv.

Vi havde boende i mange Aar en Væver Rabes, som jeg ikke var saa glad for — Mor heller ikke. Men han var meget dygtig. Han tilbragte sin Fritid paa Bedehuse, der var der desværre mange af i Nærheden. Af og til fik han Far med. Arbejdet skulde drøftes. Det kunde der jo være noget i, men det har sandelig ikke været let for Mor.

Vi havde nu faaet tre ydteske Piger, som hjalp Mor, bl. a. med Tilskæring. Der kom efterhaanden 30 Syersker ind i Butikken og hentede Lystøj, som de igen afleverede færdigsydt og fik deres Penge. Tit maatte jeg ud i Todergade, op ad mange Trapper og lange Gange med Lystøj til en svag Dame, der syede Jerseyli: Ellers var det Børne-Tjoler og -Bluser som Mor

gav Mønstre til, og som blev solgt i Duisin-
vis til Grosserere og Manufakturhandlere
i Byen.

Mor var svag, havde gennemgaaet
flere lange Sygdomme: Tyfus, Gigtfeber,
Barsel-feber. Men saa snart Mor kunde
være oven Senge, sled hun troligt i det
fra Klokkeren 8 Morgen til 11-12 om Aftenen.

Ikke desto mindre - saa snart der kom
Gæster - private eller Forretnings - den fydske
Gæstfrihed tro - saa Mor ud i Køkkenet, stegte
lækker Bøf, lave ekstra god Kaffe, og jeg maatte
hen at købe fine 5 Ques Kager til. Hun serverede
smukt, og var rigtigt nok en hyggelig Værtinde.
Hun blev ogsaa i Vennekredsen almindelig
beundret for sit kønne Væsen og Ydre;
ja køn var hun og statelig af Skikkelse!

Fru Kathrine Nybo kom og hjalp med Til-
skæring, naar Mor var sengeliggende. Fru
Nybo syede ellers fine Kjoler, var meget dygtig.

Hendes Mand - Christian Nybo passede
deres Trikotageforretning paa Vesterbrogade.
De var vore meget gode Venner - ogsaa fyder
fra Herringegnen. Jeg var saa glad, naar
jeg fik Brinde ud til dem. Vi sad da i
Værelset bag ved Butikken, saa fortalte
Nybo tit om sin gode Tid hos H. Rosendal
paa Grundtvigs Højskole. Det kunde jeg
aldrig blive træt af at høre om.

De fydske Piger hangte osse i, de var
hos os i flere Aar. Det var saa ukeldigt,
at de tre vi havde fra Vestjylland paa
samme Tid, alle hed Maren.

Min Kusine fra Dejbjerg v. Ringkøbing
Maren Mikkelsen, var hos os i 7 Aar, hende
kaldte vi: Marie.

Degnens Datter fra Ilskov, Herringegnen.
Maren Jacobsen, var hos os i 5 Aar,
hende kaldte vi Mary - min lille Søster Ingeborg
elskede hende og kaldte hende: "Jaaje".

Maren Troelsen, Fars Brørdatter fra Ikast beholdt: Maren, var hos os i 2 Aar.

Mor hjalp dem med - for deres Løn - 6 Kr. om Maanedem - at faa skaffet kønt Tøj fra Grossererlager, som de syede med hendes Vejledning.

Far sørgede for, at de om Sommeren fik en Skovtur, en Tur i Tivoli og i Cirkus. Søndagene var vi tit i Frederiksberg Have trækkende med Barnevognen og Legevognen med de fire smaa gemmer Østedsvej og videre.

Søndag Morgen aabnedes Butikken fra Kl. 7 til 9. Men naar vi havde lukket Butikken, kom der altid nogen og ringede paa ved Privatdøren paa 1. Sal og skulde ha' f. Eks.: 1 Papirfløj til 4 Øre, eller nogle Skoknapper, Snørebånd eller lignende.

Kl. 4 Søndag Eftermiddag aabnedes Butikken igen.

Mor og jeg gik i Kirke - den stær- liggende Helligkorstierke - ja, og tvæm der ellers ville eller kunne.

Søndagsmaden husker jeg var: Sødssuppe med Svødøker i - og Stæg.

De andre Dage var det mest saltet kogt Faarelaar eller saltet Fløsk, sendt ovre fra Tante og Onkel i Lind.

Om Søndagen gik jeg hen til Bageren og fik 3 Stykker Wienerbrød for 10 Øre - som vi delte til Søndagskaffen.

Mor fik 6 Kr. om Ugen i Husholdnings- penge til alle vi 13. Hun maa ha' faaet lidt ekstra til Søndag!

Vi havde nu 8 Værelser, men de 3 var til Forretningen: 1) Klippestuen, 2) Fars Kontor og Pakningsstue, 3) og i Hjornestuen: 3 store Rundvæve, som Rabes og - under hans Vejledning - Kæver Jensen fra Herning - passede.

Far og Mor havde jo nu Sovewærelse med de mindste Børn i den ny Lejlighed.

I det gamle Sovewærelse stod nu 4 Senge. Den vældig stor og bred gammel Seng laa de tre jydskke Piger. Min Søster Sinne i Jernseng lige overfor, jeg i Barneseng nedenfor den store Seng, og i en fjerde Seng een eller to af mine smaa Søskende.

Der laa Pigerne om Aftenen og fortalte hinanden om deres Oplevelser paa Højskole, ja, og meget andet.

Jeg laa da, naar de andre sov, med mine egne Tanker, og bad til Gud, om han ville sende ham paa min Vej, som jeg skulle ha' at følges med gennem Livet. Jeg fik det som Svar, at jeg fik Tro og Ro i mit Sind.

Min Søster Sinne passede Butikken og aabnede den Jll. 7. Min lille Bror Cinar, der altid var tidligt oppe, fyrede

for hende forinden i den kolde Butik. Han hentede Papir i et stort Rum - (ved Køkkenet i den gamle Lejlighed) som vi kaldte: "Papirrummet", hvor alt Affaldspapir fra hele Virksomheden blev smidt ind.

En Vintermorgen maa han ha' tabt en glødende Tændstik derinde, Pludseligt blussede det op ude i Køkkenet og ud i Korridoren. Vi havde ondt ved at slippe igennem fra Værelset, hvor vi sov, men det lykkedes for os alle - uopklædte! Sprøjterne med Mandskab mødte op, og Ilden blev slukket.

Men jeg tænker med Gode paa min kære lille Bror. Hvor forførdeligt det var for ham, mon han fik Straf? Der kom i hvert Fald Politifolk og skulle forhøre ham. Han har været 6-7 Ror.

Sinne og jeg gik i Skole paa Grøntorvet i Comtesse Moltkes Skole. Det var vi begge

meget glad for. Men jeg gik de to første
Klasser - om Eftermiddagen.

Om Vinteren var det uhyggeligt, naar
jeg - for at slippe fri for Trængslen paa
Korrebrogade - gik gennem Baggeseensgade
og Prins Jørgensgade hjem.

Engang - jeg maa ha' været 6 Aar -
da jeg kom fra Skole langt hen paa
Eftermiddagen - stod jeg udenfor en
lille Handel og saa paa Billeder og Chokolade,
det var i Prins Jørgensgade. - Saa stod
der pludselig en skægget Mand hos mig.

Han vilde gi' mig Penge til Chokolade,
jeg skulde bare følge med ham. Jeg fulgtes
saa med ham hen i Stengade, ned i et
Kælderrum. Jeg forstod ikke noget. -
Saa sa' han, at jeg skulde bøje mig ned
efter den Penge, han i det samme lod falde.
Men jeg blev pludselig bange for ham og slap
ud i Hælder gangen og op ad den stejle Hektor

trappe - ud paa Gaden.

Jeg kom grædende hjem og fortalte
Mor om den underlige Mand. Mor
gik straks med mig hen paa Politistationen
i Hørsgade. De tog sig ikke særligt af det.
Men da Mor og jeg kom udenfor, stod
den samme underlige Mand der, nu
med fire grædende Børn. Vi gik ind og
meldte det til Politiet. Mor og jeg skulde
da staa bag ved en Dør, mens Mandens
blev forhørt. Han kom ind. Der kom ikke
noget ud af det. Vi gik hjem.

Naar jeg skulle i Skole, drak jeg om Morgenen
en Kop Kaffe med $\frac{1}{2}$ Stykke ~~Frø~~brød til.
Som Skolemad havde jeg 2 halve Stykker Rug-
brød med røget Taarelaar, som vi fra Mors
Søster i Lind altid havde i Huset som eneste
Paalæg.

Naar jeg kom hjem fra Skolen skulde jeg
selv varme Pesterne af Middagsmaden,

De andre havde spist. Men det var mest kun - hvis der om Mandagen var en Rest Steg, som var skaaret i smaa Stykker og varmet i „deilig Lovs“ (Eggtøj) - at jeg spiste og nød det.

Ellers varmede jeg bare Kaffen, og der laa paa Koffehylden en Topre til mig, saa jeg kunde købe en Tøres Bolle. Men jeg gik over i Vævergade og købte en lille Isvaffel til Kaffen. Til Aften bad jeg om $\frac{1}{2}$ Gylden Rugbrød - og Æl til.

Ul. 10 om Aftenen, efter at jeg havde læst mine Lektier, var jeg meget trængende til en kop Kaffe. Og min Mor, der stadig stod-eller sad paa den høje Stol og skar til, kunde daarligt nægte mig at have Kaffe, da hun sikkert selv trængte til lidt Oplivning. Og ligesaa hendes Tjælpere.

Comtesse Moltkes Skole flyttede i 1896 fra Grøntorvet i Frk. Zahles Bygning ud til

deres egen store Bygning i Østersøgade. Jeg fik en endnu længere Skolevej. Far søgte at bøde paa det ved at købe et Maanedskort til Blegdamsvejens Sporvogn - jeg kørte saa fra Parcelbroen - ved Ørstedsvæg - langs Aaen ind ad Blaagaardsgade, Fælledvej ud til Triangelen, og gik saa derfra til Østersøgade. Det blev kun en Maaned, saa er jeg maaske bleven syg. Det skete flere Gange, at jeg maatte ligge med „Slim i Lungen.“

En anden Gang købte Far Maanedskort til Motorbaaden, der gik fra Baggesensgade under Dronning Louises Bro og Fredensbro til Østerbro. Jeg havde da lidt nærmere tilhølen, end da jeg kørte med Sporvogn.

Jeg var meget glad for at gaa i Skole. Jeg sad i de fire Aar i Østersøgade som

Nr. 3 af 30. Nr 1 og 2 sad der støt.

Min Søster Sinne, som nu passede Butikken, var jeg meget nede hos. Hun tog sig meget af mig, både i min Barndom og Ungdom. Jeg gik til hende med mine Hjæmlestile, og hun rettede dem.

Paa min 14 Aars Fødselsdag gav hun mig „Dammars Melodibog“ I Del. Hun vidste, at jeg elskede at synge. Hun betalte osse Sanglærerinde til mig.

Da jeg var begyndt at gaa i Skole, fik jeg tit saa ondt i min Ryg. Vores Læge, Dr. Friis saa paa den. Jeg var lidt skev. Han ordinerede Bandage. Vi skulde gaa til Camillus Myrup paa Købmagergade. Han tog Maal. Jeg fik saa min første Bandage rundt om Livet med Jernskimmer i Ryggen, da jeg var 7 Aar. Det var meget tungt at gaa med og svært at sidde med. Jeg havde det bedst, naar jeg kunde staa.

Jeg gik efterhaanden med 3 saadanne Bandager - til jeg var 15 Aar.

I 1899, da jeg skulle ha' min tredje Bandage, opdagede Lægen paa Camillus Myrups Klinik, at der var noget i Vejen med mine Lunger. - Far fik opspurgt, at der var en Lungespecialist paa Kommunehospitalet, en ung Kandidat: Sophus Bang. Mor gik med mig op til ham. Han hørte paa mig og indskrev mig straks til Fresundshospitalet, hvor man var begyndt at give saadanne Patienter Fedekur.

Jeg kom derud 1. September 1899 og var der i 7 Uger. De andre Patienter var der meget længere.

Jeg kom til at ligge i en Træbarak i Verelse sammen med to smaa Piger.

Jeg var 14½ Aar. Jeg blev rigtig nok fedet der. Det blev vi alle atten. Det er grusomt at tænke paa!

Morgen: Havregrød kogt i Mælk og med Mælk til. - 2 Pletter sød Mælk blev sat ind paa mit Natbord. Det skulle drikkes i Løbet af Dagen.

Fornmiddag: 1 Kop Mælkchacao.

Middag Kl 12: Hospitalets 2 Pletter Mæd.

Eftermiddag: En Kop Kakao med Brød.

Aften Kl. 6: En varm Ret, f. Eks. Karbonade eller Bøf, Hvidkaalsrouletter o. l.

Dertil en hel Dobbeltøl at drikke ud - foruden Resterne af de 2 Pletter Mælk.

Godt at jeg kom derfra efter 7 Ugers Færdning. Det kostede 1,20 om Dagen. Vi var ikke i Sygekasse.

Mens jeg var hjemmefra flyttedes i Oktober hele Hjernet fra Griffenfeldts gade til Aaboulevarden 9a - osse hele Virksomheden til 9b. i Sidebygningen. Butikken blev solgt.

Der er noget jeg har glemt at fortælle:

§ 1898 havde Far faaet det ordnet at vi fik en Kolonihave i Guldbergsgade.

Her var det godt, især for mine fire mindre Søskende. For sad vi jo altid - vi Børn - ved Vinduskarmen, naar vi vilde opleve lidt. I Gaarden maatte vi ikke komme, og den var heller ikke tiltrekkende.

Men vi alle kunde ikke komme i Haven, da Butikken først lukkedes Kl. 10 Aften.

Far syntes da, der skulde gøres noget, og spurgte, om jeg ikke nok vilde gaa rundt til Manufaktur- og Trikotageforretninger paa nærmeste Nørrebro med et Papir, om de vilde skrive under paa, at de vilde lukke Kl. 8 Aften. Det gjorde jeg, og det lykkedes. Saa kunde Far og Mor - ja vi alle - komme hen i Haven og faa en Kop Aftenkaffe.

Om Sommeren 1899 var der Lock-out og meget uhyggeligt paa Gaderne, mange arbejdsløse og fulde Mænd.

(I Julen 1899 havde vi for første Gang Juletræ Juleaften.) Vi boede nu paa Aaboulevarden.

Da jeg kom hjem fra Presundehospitalet var det Meningen, at jeg skulde fortsætte Fedekuren hjemme. Jeg fik Værelse for mig selv og gik Tur med min lille Søster Rosa. Og jeg skulde prøve at holde Vægten.

Jeg vejede nu 100 lb, havde taget 30 lb paa i Løbet af det sidste halve Aar. Dere hos min Tante og Onkel i Torning tog jeg om Sommeren 12 lb paa fra 60 lb til 72 lb - og paa Presundehospitalet 18 lb i de 7 Uger! Far havde lovet mig 1 Krone for hvert lb, jeg tog paa. Det blev 30 Kroner!

Men allerede Aaret efter maatte jeg igen 7 Uger paa Presundehospitalet. Denne Gang fik Far mig paa den fine Afdeling. Det var en Forsøgsafdeling med kun 3 Patienter.

Jeg havde Enerværelse, kedede mig grusomt. Men her laa jeg ude i Liggelhal, gik ikke i

Hospitalstøj, saa jeg kunde gaa omme Tur paa Strandvejen. Men her kostede det 3 Kr. om Dagen.

I Julen 1899 havde vi for første Gang Juletræ Juleaften. Butikken skulde lukkes Kl. 6 Aften. For havde vi altid store Kunder i Butikken meget sent - Juleaften til Kl. 12 og derover- og havde aldrig Juleaftensfest. Nu havde jeg lært mine smaa Søskende de Lenge vi skulle synge. Det gik fint.

Jeg gik til Præst hos Pastor Schamby og blev konfirmeret 30. September 1900. Det var Far, der havde valgt Præsten, han gik selv med mig hen for at høre ham i Sct. Thomas Kirke, for Far var imod, at jeg skulde gaa hos en indremissionist i Helligkorskirken.

Det varede nu ikke længe, saa valgte jeg selv Pastor Wølding. Han traf jeg første Gang paa Presundehospitalet. Han kom med en magtig Pose Vindruer til en Patient, der laa

fra samme Afdeling som jeg, og som jeg havde sluttet mig stærkt til. Hun var senge-
liggende med stadig Feber. Snart kunde hun ikke være fra denne Afdeling, men maatte hjem
at ligge hos sin Mor i Ahornsgade i en lille
Kælder, som var Øl og Arisbutik. Et lille
Rum var skilt fra med en Tapveg. Der
kunde lige netop staa en Seng. Og et lille
Værelse var der bagved. - Hun hed: Marie
Petersen - Mor og Fatter havde samme Navn.

Marie havde - inden hun blev syg - søgt
at faa Børn - fra det ret fattige Kvartér
ned hos sig, gi' dem Timer i Haandarbejde
og navnlig lære dem gode Sange.

Nu sad hun og ventede paa at blive
rask, da jeg kom og besøgte der.

Nem da jeg kom hjem efter en lang
Rekreation i Jylland og ville besøge hende
igen, var Marie død. Hendes Mor fortalte
mig, at ved hendes Begravelse var der mødt

en meget stor Flok Børn og deres Mødre,
der fulgte fra Ahornsgade til Graven.

Hendes Mor, Fru Marie Petersen kunde ikke
lade denne Gerning ligge. Hun fortsatte. Der
kom flere og flere Børn. Til sidst sad de i
Kælder - Vinduekarmen og een paa Kælleboerne.
Der var nok 15-20 ad gangen hver Dag.

Der kom saa Pastor Wælding - ude fra
Christianshavn - og flere fra hans Kreds -
leeste hyggelige Historier for Børnene og lærte
dem gode Sange. Fru Petersen fik osse mig
til at komme og synge med dem.

Jeg kom helt ind i Pastor Wældings Kreds,
til alle hans Menighedsmøder, hvor Thomas
Laub ledede Sangen ved Orglet - ja allerede til
Gudstjenesterne i Holmens Kirke.

Da Pastor Wælding blev Sognepræst i Vor
Frelvers Kirke maatte jeg meget tidligt op -
for nu var jeg "Pige" hjemme. Fyrede i Kælle-
boerne, gav Morgenmad, maatte næsten løbe

fra Aaboulevard til Kultorvet, og derfra med Bus til Christianshavn til Vor Frelses Kirke. Det var herlige Søndage!

Men nu kom der noget andet til: Far havde ikke faaet sine Penge efter Salget af Forretningen i Griffenfeldtsgade. Han maatte saa overtage den. Nu skulle jeg saa passe Butikken. Jeg har nok ikke været nogen ret dygtig Butiksdame. Min dygtige Søster var gift og havde sin egen Forretning i Bredgade.

En Dag fortalte en venlig Agent mig, at der var noget, der hed "Cæciliaforeningen". Han sagde til mig: "Naar De har saadan Lyst og Eerne til at synge, skulde De gaa op til Kapelmester Frederik Rung og synge 2-3 Lange for ham." Det var meget spændende, men det gjorde jeg. Rung hørte venligt paa mig. Og da jeg havde sunget Lange Müllers: "Kom ud du Klare Solskin", rullede han og sagde, at jeg maatte komme ind i Koret. Jeg var lykkelig!

Saa gik jeg da om Søndagene fra Vor Frelses Kirke til H. F. U. M. i Jøtkersgade, hvor der var Prøve hver Søndag fra Kl. 1 til Kl. 4, af og til ogsaa Onsdag Aften. Jeg oplevede herlige Aftener i Koncertpalæet, Frue Kirke og i Raadhushallen.

Men jeg har helt sprunget over - der skete i disse Aar saa meget i mit Liv - i Vinteren 1902-03 var jeg paa Askov Højskole.

Far spurgte mig en Dag i 1902, om jeg ikke gerne vilde paa Højskole. Om jeg gerne vilde! Jeg fik Statsunderstøttelse og kom af Sted. Far sendte mig de nødvendige Penge.

Det var en herlig Tid, høre Foredrag og synge af Højskolesangbogen. Og saa Kammeretlied!

To Venner traf jeg der. Den første, da jeg 3. November 1902 gik fra Vejen Station til Askov. Hun skulde, ligesom jeg, bo paa "Bakkehus" Hun hed: Johanne Jensen og blev min bedste Veninde hele Livet.

Den anden hed Helge Skovmand. Han og hans Ven: Erik Flixbill kom en Dag op paa "Pakkehus" og bad, om jeg ville synge ved en Musikaften. De havde hørt, at jeg dyrkede Sang og havde Noder med. Skovmand vilde akkompagnere mig. Jeg sang Søndag Aften i den lille Foredragsaal, og tre Gange til i Løbet af Vinteren - paa Forhøyring i den store Gymnastiksal - ved festlige Lejligheder.

Min 18 Aars og Helge Skovmands 20 Aars Fødselsdag blev af Kammerater fejret henholdsvis i Schrøders Dagligstue og paa Vejen Høyskolehjem. Fejeren sluttede i April 1903.

En Dag i Sommeren derefter var der Ungdamsgilde paa "Eliseholm" ved Belling, hvor en af Eleverne fra Askov-Vinteren, Elisabeth Hansen, havde sit Hjem. Jeg var indbudt til det og kom, da jeg netop var paa

Ferie i Jylland. Skovmand og Flixbill var der osse. - Skovmand, som havde sit Hjem i Rønne paa Bornholm, var to Dage forinden kommen til Kolding 16 Juli 1903, og havde tiltraadt Pladsen som Redaktionssekretær ved "Høyskolebladet".

I Karestuen blev der danset hele Aftenen - og Natten med. Og jeg var næsten ikke "af gulvet". Men den, jeg helst ville ha' danset med, sad hele Tiden henne i Sofaen i Dagligstuen.

I mit Hjem paa Aaboulevard besøgte Skovmand et Par Gange, og engang indbød han mig i Dagmar-teatret. Vi saa "Mamma Varma" med Anna Larsen i Tittelrollen.

I Sommeren 1904 lærte jeg Husholdning paa Eliseholm. Men da 4 Maaneder var gaaet der, blev jeg kaldt hjem og skulle igen passe Butikken i Griffenfeldtsgade. Jeg stod der saa til i 1905.

Da kunde Forretningen: Lageret paa Aaboulevard 9b ikke gaa mere. Far var gaaet i Klaution for en Forretning paa Polighedsovej, som gik fallit, og vi maatte saa flytte fra den gode Lejlighed paa Aaboulevarden tilbage til Hjornelejligheden over Butikken i Griffenseløltsgade.

Mor var slet ikke rask. Jeg maatte have hende op af Sengen. Da jeg kørte med Mor i Droske derhen, maatte jeg troste hende det jeg kunde. Hun maatte straks til Sengs. Jeg passede Husholdningen og ordnede Huset, ogsaa saa godt jeg kunde. Men desværre blev jeg syg, fik Fieber og maatte for tredje Gang paa Presundshospitalet.

Denne Gang blev jeg lagt ind i et 14 Sengs Telt, hvor de døde rundt omkring mig. - Sengene stod tæt paa hinanden. Efter en Uges Forløb kom jeg dog paa den bedre Afdeling

som første Gang. Jeg kom mig godt, og efter nogle Maanedes kom jeg over til min Tante og Onkel i Lind ved Herring - fortsatte Kuren der.

De havde ingen Børn. Der har vi Søskende været hver Sommer. En Seng blev sat ind i deres prære Stue ved Vinduet, som blev taget af. Der laa jeg saa Dag og Nat, og jeg gik Tur, holdt Kuren og følte mig snart helt rask i Løbet af Sommeren. Jeg rejste op til Mariager Fjord og besøgte min kære Askoo = Kammerat: Johanne - nu gift Jacobsen - inden de skulle rejse til Rusland, hvor Jacobsen tidligere havde været Godbestyrer og agtede sig derover igen med Familien.

Da jeg kom hjem i Oktober skulle der være „Kirkeligt Vennemøde“ i Bethesda.

Det begyndte i Marmorkirken. Jeg tænkte, at jeg ville møde Skovmand der. Han skulle referere Mødet. Da jeg vilde gaa

hjemme fra, sagde Mor, at der havde været en i Butikken og spurgt efter mig. Mor havde sagt, at jeg var gået. Jeg fik travlt, nåede oppe paa Nørrebrogade: Linie 7-Sporvogn, hvor Skoomand stod paa Bagperronen. Vi fulgtes saa til Marmorkirken, derfra til Bethesda, og da Mødet der var forbi til Postledsparken.

Der blev vi forlovede 17. Oktober 1905.